

РЕШЕНИЕ

гр. София, г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.06.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Лозан Панов

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Мария Ситнилска

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Павлов, като разгледа дело номер **2626** по описа за **2010** година докладвано от съдия Мария Ситнилска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С решение от 07.12.2009 г., постановено по НАХД № 4840/2009 г. Софийският районен съд, НК, 111-ти състав е отменил наказателно постановление № К-5235 от 09.05.2008 г., издадено от директора на Регионална дирекция за областите С., С, К, П и Б към Главна дирекция „Контрол на пазара” към Комисията за защита на потребителите, с което на основание чл. 72 във връзка с чл. 46, т. 2 от Закона за туризма /ЗТ/, на „. 07” Е., представлявано от Р С С е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 1000 лева за нарушение на чл. 46, т. 2 от ЗТ.

В законния срок против решението е постъпила касационна жалба от административно наказващия орган. Сочи се неправилност на решението, поради нарушение на материалния закон, на съдопроизводствените правила и необоснованост. Излагат се доводи за

законосъобразност на наказателното постановление. Претендира се да бъде отменено решението на Софийския районен съд и постановено ново, с което да бъде потвърдено наказателното постановление.

Ответникът по касационна жалба, чрез пълномощника си А. М., изразява становище за неоснователност на касационната жалба. Намира за правилен изводът на районния съд, че към момента на проверката за търговския обект е било налице удостоверение за категоризация, тъй като с изменение на разпоредбата на чл. 50, ал. 6 от ЗТ /ДВ бр. 39/2004 г. в сила от 14.11.2004 г. / категоризацията на туристическите обекти става безсрочна. Подробни съображения излага в депозираните по делото писмени бележки.

Представителят на прокуратурата счита, че жалбата е неоснователна, а решението на С районен съд законосъобразно и правилно.

Съдът, след като се запозна с доказателствата по делото, прецени доводите на страните и съобрази законосъобразността на обжалвания съдебен акт, намира касационната жалба за ДОПУСТИМА, като подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, от надлежно легитимирано лице-страна по н.а.х.д. № 4840/2009 г. по описа на Софийския районен съд.

Разгледана по същество касационната жалба е **ОСНОВАТЕЛНА** по следните съображения:

Въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства районният съд от фактическа страна е приел, че при извършена на 08.04.2008 г. проверка на заведение за хранене и развлечение „Carrobbio”, стопанисвано от „. 07”Е., служители на Комисията за защита на потребителите са установили, че търговецът извършва туристическа дейност-ресторантьорство и предлага туристически услуги, без да има издадено временно удостоверение за открита процедура по категоризиране или валидно удостоверение за категоризация. Резултатите от проверката са отразени в констативен протокол. Въз основа на тази констатация е съставен АУАН № К-5235 от 15.04.2008 г. По този АУАН е издадено наказателно постановление № К-5235 от 09.05.2008 г., с което на основание чл. 72 във връзка с чл. 46, т. 2 от ЗТ, на „. 07” Е. е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 1000 лева. Въз основа на така установената фактическа обстановка, решаващият съд е приел от правна страна, че наказателното постановление е незаконосъобразно, предвид законодателната промяна на чл. 50, ал. 5 от ЗТ и създаването на новата ал. 6 на чл. 50 от ЗТ /ДВ бр. 39 от 2004 г., в сила от 14.11.2004 г. /, съгласно която категорията на туристическите обекти по чл. 3, ал. 3, т. 1, 2, 3 от ЗТ е безсрочна. Изложил е мотиви, че притежаваното

от „. 07”Е. удостоверение за категоризация № 3073/18.10.2004 г. по силата на чл. 50, ал. 6 от ЗТ се е преобразувало в безсрочно.

Така изложените от районния съд правни изводи, въз основа на правилно установената фактическа обстановка са незаконосъобразни, тъй като са в противоречие с материалноправните разпоредби.

По делото не се спори, че стопанисвания от „. 07”Е. обект е от категорията на визираните в чл. 3, ал. 3, т. 3 от ЗТ. Притежаваното от търговското дружество удостоверение за категоризиране е издадено на 18.10.2004 г. при действието на разпоредбата на чл. 50, ал. 5 от ЗТ в първоначалната ѝ редакция /ДВ бр. 56/2002 г./, според която категорията на туристическите обекти се определя за срок от три години.

С изменението на разпоредбата на чл. 50 от ЗТ /ДВ бр. 39 от 2004 г., в сила от 14.11.2004 г. / законодателят е въвел нов ред и условия за категоризиране на обектите по чл. 3, ал. 3, т. 1, 2, 3, 5, 6 и 10 от ЗТ. Въз основа на чл. 55, ал. 3 от ЗТ с ПМС 357 от 27.12.2004 г. е приета нова Наредба за категоризиране на средствата за подслон, местата за настаняване и заведенията за хранене и развлечения, обн. ДВ бр. 2/07.01.2005 г.

Съгласно § 1 от ПЗР на НКСПМНЗХР в случаите, когато към датата на влизане в сила на тази наредба има открита процедура по категоризиране на обектите, процедурата и категоризацията се довършват по реда на тази наредба. По силата на § 2 от ПЗР на НКСПМНЗХР на визираните към 13.11.2004 г. туристически обекти срокът на действие на определената им категория се запазва. Следователно § 1 от ПЗР на НКСПМНЗХР обхваща случаите на неприключили производства по категоризиране, при които се прилагат новите изисквания на нормативната уредба, а по § 2 от ПЗР на НКСПМНЗХР издадените удостоверения за категоризация на туристическите обекти запазват своето действие в рамките на определените им срокове. Наличното в обекта към момента на проверката удостоверение за категоризация е издадено на 18.10.2004 г. със срок на действие три години, който е изтекъл на 18.10.2007 г. Следователно, съобразно дата на категоризиране, приложима в настоящото производство е разпоредбата на § 2 от ПЗР на НКСПМНЗХР

Визираната разпоредба налага извода, че въведения с разпоредбата на чл. 50, ал. 6 от ЗТ безсрочен режим на категоризация на туристическите обекти /аналогичен на предписанието на чл. 17 от НКСПМНЗХР/ касае новоиздадените актове по чл. 52, ал. 1 от ЗТ и е неприложим за процесния случай, при който удостоверението за категоризация е издадено при действието на старата правна уредба. Това е така, защото материално правната норма на чл. 52, ал. 1 от ЗТ няма изрично предвидено

ретроактивно действие и не може да пренормира за в бъдеще заварени административни правоотношения. След като актът за категоризация на туристическия обект е издаден при действието на разпоредбата на стария чл. 50, ал. 5 от ЗТ, при която е имал тригодишно действие и новия ЗТ не съдържа изрична разпоредба, която да го приравнява на безсрочен по чл. 50, ал. 6 от ЗТ, то настоящият касационен състав приема, че действието на определената категория в случая не се е трансформирало ex lege в безсрочно, в какъвто смисъл са изложени мотиви от районния съд.

Предвид изложеното Административен съд С. град приема, че при постановяване на съдебното решение въззивният съд е допуснал нарушение на материалния закон по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 във връзка с ал. 2 от НПК-не е приложил правилно материалния закон, което е основание за отмяна на атакуваното решение, респ. за потвърждаване на отмененото с него наказателно постановление.

С оглед на това и на основание чл. 221, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд С.-град, Първи касационен състав
РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 07.12.2009 г., постановено по НАХД № 4840/2009 г. по описа на Софийския районен съд, НК, 111-ти състав и вместо него постановява:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № К-5235 от 09.05.2008 г., издадено от директора на Регионална дирекция за областите С., С, К, П и Б към Главна дирекция „Контрол на пазара“ към Комисията за защита на потребителите, с което на основание чл. 72 във връзка с чл. 46, т. 2 от Закона за туризма /ЗТ/, на „. 07“ Е., представлявано от Р С С е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1000 /хиляда/ лева за нарушение на чл. 46, т. 2 от ЗТ.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.